

De heks die geen kat had.

Er was een heks die Smoragda heette. Ze had geen kat en de Opperheks vond dat maar niks. Ze liet Smoragda bij haar komen om dat uit te leggen. Smoragda klom op haar bezemsteel en loog naar Kasteel Spinnenkop. "Luister Smoragda, " begon de Opperheks, "je moet zorgen dat je een kat krijgt. Alle heksen hebben er één. Een heks zonder kat, dat kan niet. " Ik wil geen kat, " zei Smoragda. "Onzin! Waarom niet? " vroeg de Opperheks. Smoragda keek haar aan met sluwe groene ogen. Ze knakte even met haar knobbelige vingers en zei: Ik vind katten niet zo leuk. "Niet zo leuk! NIET ZO LEUK! "gilde de Opperheks. De rimpels in haar gezicht trilden van boosheid. "Dat zullen we nog wel eens zien! Morgen stuur ik jou een kat. En probeer die maar niet weg te toveren. Mijn toverkracht is sterker dan die van jou. En nu uit mijn ogen!"

De volgende ochtend werd Smoragda wakker van een vreselijk gejack. Haar oren deden er pijn van. " Dat zal die kat wel zijn, 'dacht ze. Ze liep naar de deur en deed open. Op de drempel zat een kleine zwarte kat. " Hoepel op! " schreeuwde Smoragda. Ze smeede de deur dicht. Even later deed ze hem weer open. De kat zat er nog steeds, maar met zijn rug naar haar toe. "Ksssssst, " siste Smoragda. De kat bewoog niet eens het puntje van zijn staartje. Heel langzaam draaide hij zijn hoofd om. Met grote gele ogen staaarde hij Smoragda aan en geeuwde. " Wel alle b-b-buffeels en b-b-b-bezemstelen, " gromde Smoragda. "Dit wordt een heel karwei. " Met een klap sloeg ze de deur dicht. De hele dag was ze verdiept in Het Grote Toverboek. Ze las vooral de hoofdstukken 'Weg Ermee' en 'Opgeruimd Staat Netjes'. Maar de toverspreuken haalden niets uit. 's Avonds laat was de kat er nog steeds. Hij had zich opgerold en lag lekker te slapen. "Drommelse kat!" zei Smoragda "Als het niet met toverkracht gaat, zal ik het ander moeten doen. Maar hoe?"

De volgende ochtend deed ze de deur open en riep de kat: "Poes-poes-poessie.... Waar is het lieve poesje dan? Kom maar bij het vrouwtje. De kat deed één oog open en kwam langzaam overeind. Met opgetrokken neus keek hij naar de vieze haren en de groene nagels van de heks. Hij kromde zijn rug en rekte zich daarna lekker uit. Smoragda greep hem in zijn nek. Hij begon heel hard te gillen maar Smoragda hield vol. Na een vreselijk gevecht lukte het haar om de kat aan de bezem vast te binden. Ze sloeg één been over de bezemsteel heen en hup... daar ging ze.

Ze vloog hoog de lucht in, hoger dan een vliegtuig, sneller dan een trein. De wind loeide, en Smoragda maakte de kat los. "Hou je vast, poesie, " schreeuwde ze. "Je zal wel eens lelijk kunnen vallen!" Ze lachte er heel gemeen bij.

Smoragda kon heel goed kunstvliegen op haar bezemsteel ze had prijzen gewonnen met over-de-kop-gaan. Ze vloog steeds maar sneller en ze haalde alle trucjes uit die ze kende, ze vloog rondjes, maakte kronkels, remde af. Maar de kat raakte ze niet kwijt. Die zat er rustig bij en liet het allemaal maar rustig gebeuren. Smoragda werd wanhopig. Tenslotte kronkelde ze een superhoge kronkel. Ze ging over de kop en ze zei: laat nu maar los poessie, dan ben ik eindelijk van je af! Ze viel bijna zelf van de bezemsteel! Ze moest al haar toverkracht gebruiken om niet te vallen. Haar puntmuts was weg, maar de kat ook! Smoragda keek eens achterom. "Hoerraaa!" juichte ze. Maar toen ze weer naar voren draaide, schrok ze enorm. Want daar zat de kat, voorop de bezemsteel en hij genoot met volle teugen. Hij was naar voren gesprongen want zo kan hij het beter zien!

Ze vlogen terug naar de aarde. Smoragda probeerde nog van alles om de kat kwijt te raken. Ze dook in de zee, maar de kat vond de vis heel lekker. Ze vloog naar een woestijn, maar de kat hield van de zon. Ze probeerde hem te laten bevriezen op de Zuidpool, maar hij maakte alleen maar lol met de pinguïns. Uitgeput kwam de heks weer thuis. De kat lachte en vroeg wanneer ze weer zo'n leuk reisje gingen maken. Smoragda zocht de Opperheks weer op en zei: Jij wint, ik houd de kat. Ik begin te geloven dat hij een hele bijzondere kat is." "Dat is hij zeker antwoordde de Opperheks. "Ik heb hem negen levens gegeven. Vanaf die dag had Smoragda een kat, net zoals alle andere heksen. En dat was maar goed ook, want een heks zonder kat? Nee, dat kan gewoon niet!.

